

Nr 257.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till lag angående beräkning av röstvärdet enligt kommunalförfattningarna för skattskyldig, vars beskattningsbara inkomst blivit vid bevillningstaxeringen år 1917 av viss anledning nedsatt; given Stockholms slott den 21 april 1917.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen antaga härvid fogade förslag till lag angående beräkning av röstvärdet enligt kommunalförfattningarna för skattskyldig, vars beskattningsbara inkomst blivit vid bevillningstaxeringen år 1917 av viss anledning nedsatt.

Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

G U S T A F.

Oscar von Sydow.

Förslag

till

L a g

angående beräkning av röstvärdet enligt kommunalförfattningarna för skattskyldig, vars beskattningsbara inkomst blivit vid bevillningstaxeringen år 1917 av viss anledning nedsatt.

Härigenom förordnas som följer:

Då skattskyldig jämlikt förordningen den 30 mars 1917 om särskilda avdrag vid 1917 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt vid bevillningstaxeringen medgivits nedsättning i den beskattningsbara inkomsten, skall hänsyn till denna nedsättning ej tagas vid bestämmande av den sammanlagda inkomst, i förhållande till vilken det en var röstgäande tillkommande röstvärde skall jämlikt vederbörande kommunalförfattning beräknas.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21
april 1917.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern SWARTZ,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LINDMAN,
Statsråden VON SYDOW,
STENBERG,
FALK,
HAMMARSTRÖM,
MÅRTEN ERICSSON,
ÅKERMAN,
CARLESON,
HANS ERICSON,
DAHLBERG.

Departementschefen, statsrådet von Sydow anförde:

I en den 9 mars 1917 på finansdepartementets föredragning till riksdagen avlåten proposition, nr 92, föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1917 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Enligt 1 § i detta förslag må, bland annat, vid 1917 års taxering till bevillning för inkomst här i riket mantalsskriven svensk medborgare, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor och som har att på grund av försörjningsplikt underhålla ett eller flera barn, som vid årets början icke

fyllt 15 år, av taxeringsmyndighet, efter prövning av behovet i varje fall, medgivnas särskilda avdrag enligt i förslaget närmare angivna grunder. Sålunda må, enligt 2 § i samma förslag, vid bevillningstaxeringen den i skattskyldigs mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § i gällande bevillningsförordning återstående beskattningsbara inkomsten nedsättas, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad i enlighet med 10 § i de vid nämnda förordning fogade »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen», ej uppgår till 1,200 kronor, med högst 20 procent för varje barn, om årsinkomsten uppgår till 1,200 kronor men ej till 1,800 kronor, med högst 15 procent för varje barn samt, om samma inkomst uppgår till 1,800 kronor men ej till 2,400 kronor, med högst 10 procent för varje barn, dock ej i något fall med mera än 80 procent.

Ifrågavarande förslag har sedermera av riksdagen antagits; och har Kungl. Maj:t den 30 mars 1917 utfärdat förordning i ämnet.

Emellertid torde den sålunda beslutade nedsättningen av det enligt bevillningsförordningen beskattningsbara inkomstbeloppet, i likhet med vad som äger rum i fråga om de bevillningsfria avdragen enligt 12 § bevillningsförordningen, medföra en motsvarande nedsättning i den kommunala rösträtten för den, som kommit i åtnjutande av skattelindringen.

Enligt § 11 i förordningarna om kommunalstyrelse på landet och om kommunalstyrelse i stad den 21 mars 1862 samt enligt § 9 förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862 skall nämligen röstvärdet för en var röstägande beräknas i förhållande till den sammanlagda inkomst, för vilken han enligt § 58, resp. § 58 mom. 1 i berörda kommunalförfattningar för landet och stad samt enligt § 41 mom. 1 i kommunalförfattningen för Stockholm är pliktig erlägga kommunal-, resp. stadsutskylder. Och i sistberörda författningsrum stadgas, att dessa utskylder skola utgöras i förhållande till den skattskyldiges inkomst, beräknad, i fråga om inkomst av kapital och arbete, å vilken det här ifrågavarande avdraget må medgivnas, till det beskattningsbara belopp, för vilket bevillning till staten skall jämlikt senast fastställda taxeringslängd erläggas.

Syftet med den av Kungl. Maj:t för innevarande år föreslagna och av riksdagen antagna provisoriska skattelindringen är att under nu rådande dyrtid, som i hög grad nedsatt skatteförmågan hos stora lager av vårt folk, bereda någon ekonomisk lindring åt särskilt de mindre bemedlade familjeförsörjarna. Det synes mig emellertid obilligt och olämpligt, att en skattelindring sådan som den ifrågavarande, vilken grundar sig på de av nu rådande krigstillstånd förorsakade utomordentliga

förhållanden, skall medföra en stundom ganska avsevärd nedsättning i den skattskyldiges kommunala rösträtt.

För förhindrande av en dylik påföljd torde bestämmelse böra meddelas av innehåll, att då skattskyldig jämlikt förordningen den 30 mars 1917 om särskilda avdrag vid 1917 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt vid bevillningstaxeringen medgivits nedsättning i den beskattningsbara inkomsten, hänsyn till denna nedsättning ej skall tagas vid bestämmande av den sammanlagda inkomst, i förhållande till vilken det en var röstägande tillkommande röstvärde skall jämlikt vederbörande kommunalförfattning beräknas.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst ett inom civildepartementet utarbetat förslag till lag i ämnet, hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Vad departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition till riksdagen avlätas av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Nils Adelgren.